

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

279482

Partea oficială.

Pastorală de Anul Nou

Universitatea Regală Fer
din CLUJ.
972 1930
LIBRĂRIE

Asociația Generală a Românilor Uniți

Venerați Frați și Preaiubiți Fii,

Din darul lui Dumnezeu pașii noștri se îndreaptă spre cărarea unui nou an. Nu știm, dacă o vom străbate până la sfârșit. Este mare taina vremii ce ni-se dăruiește. Necunoscând nici ziua, nici ceasul sfârșitului fiecare zi este un prețios dar alui Dumnezeu. Fiecare zi este o viață întreagă. Intrând în viața noului an să prețuim după vrednicie darul lui Dumnezeu și așa cum ne îndeamnă Apostolul neamurilor, sfântul Pavel: „*Până când avem vreme să facem binele*“.

Prin Isus Hristos Domnul nostru am fost scoși din întunec și din umbra morții la lumina darului dumnezeesc și așezați pe calea vieții care este Domnul.

„*Eu sunt calea*“. Pașii noștri în cursul noului an să nu se abată dela aceasta cărare a vieții. Pașii noștri să se îndrepteze pururea întru adevăr și dreptate, plinind voia Domnului, ascultând poruncile lui.

Să urmăim cărarea luminată de cuvântul Domnului Isus. Și atunci vom avea an nou fericit. Vom avea viață întru Domnul pentru că cuvintele Domnului sunt suflet și sunt viață.

Viața fiilor lui Dumnezeu să o trăim și pacea Părintelui cereșc ne va fericii Pace multă celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu.

Pe cărarea noului an, știm bine, nu vom întâlni numai bucurii. Este mai mult plâns în valea plângerilor. Lupta dreptilor este grea. Dară cel ce trăiește întru cuvintele Domnului înțelege ce înseamnă: Fericii cei săraci cu spiritul, fericii cei ce plâng, fericii cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, fericii cei prigonii. Printre lacrimi și suferințe se bucură pentru cuvântul veșnicului Adevăr întru care s'a așezat nădejdea: „*Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceriuri*“. Cei ce astfel pleacă pe cărarea noului an în orice împrejurare î-și află mângăerea, î-și află fericirea.

Fericirea noului an să o căutăm întru Domnul care a venit în lume să reverse mângăerea ceriului pe pământ, să dea sărutarea păcii neamului omenesc îndepărtat de Dumnezeu, să aducă Evangelia păcii.

Durere, mulți, foarte mulți nu primesc aceasta Evangelie a păcii.

Biserica a primit ea cuvântul împăcării: „*Nouă ni s'a dat cuvântul împăcării*“. Biserica cheamă la împăcare cu Dumnezeu cum chema cu nouăsprezece veacuri înaintea sfântului Apostol Pavel: „*Pentru numele Domnului nostru Isus Hristos vă rog împăcați-vă cu Dumnezeu*“.

Cine ascultă află fericirea în pacea lui Dumnezeu. Dară nu toți ascultă. Mulți nu ascultă și mare și multă este nefericirea în lume între oamenii fără bunăvoință. N'au bunăvoință, n'au pacea făgăduită oamenilor de bunăvoință. Nu dau mărire lui Dumnezeu, n'au pacea lui.

În fața la atâta ură și neliniște Biserica lui Dumnezeu și adună toate puterile pentru întărirea împărăției păcii lui Dumnezeu pe pământ pe toate căile vremilor în care trăim. Biserica lui Dumnezeu în munca grea a apostolatului preoției sale, cheamă la împreună lucrare pe toți fiii săi mireni pentruca împreună toate puterile să ducă la biruință binele asupra răului care învenenează toate închieturile societății.

Spre acest scop, s'a înființat în sânul Bisericii noastre „*Asociația Generală a Româlor Uniți* (Agru). Mireni din toate straturile sociale, toți fiii buni ai Bisericii sunt chemați cu drag la împreună lucrare cu ieraria Bisericii și sub îndrumarea ei, pentru a crea un curent nou de viață creștinească începând cu ei înșiși, și a pătrunde cu sufletul de viață alui Hristos Domnul nostru toate închieturile vieții sociale. Mai ales cu pilda vieții lor de adevărați creștini vor zidi fiecare împărăția lui Dumnezeu acolo unde este așezat să lucreze și să trăiască. Acolo unde preotul nu ajunge, nu poate pătrunde, va pătrunde cutare bun mirean, membru al A. G. R. U.-lui și cu o vorbă bună, cu o pildă și cu un îndemn, cu un sprijin și ajutor, va aprinde lumina credinței în suflet și viața darului dumnezeesc. Așa dela om la om, dela suflet la suflet se va adânci viața creștinească în cercuri tot mai largi și roadele binecuvântate ale apostolatului pentru împărăția lui Dumnezeu se vor revărsa asupra neamului nostru întreg, asupra împărăției noastre scumpe pătrunzând dreptatea lui Dumnezeu toate închieturile vieții de stat. Așa, în locul urei va domni dragostea creștinească întru toți și întru toate.

Pentru că dragostea creștinească rău nu face.

Acest gând de mai bine; de mai multă viață creștinească, de mai multă dragoste și pace între oameni, stăpânește Biserica lui Dumnezeu când pășește peste pragul anului nou. Ea leagă cele mai frumoase nădejdi de „*Asociația Generală a Românilor Uniți*“, care a luat ființă cu binecuvântarea Episcopatului nostru și intră în anul întâiu al vieții sale. Ea trebuie să crească mare mare și puternică, să poată face mult bine pentru toți. Pentru Biserică, pentru fiii ei, pentru Țară, pentru cetățenii ei. Pentru sufletul neamului întreg.

Pașii ei sunt pașii celor ce vestesc pacea. Și „*cât sunt de frumoși pașii celor ce vestesc pacea, a celor ce vestesc cele bune*“.

Pentruca să crească mare această Asociație a celor buni, vin, Venerați Frați și Preaiubiți Fii, să Vă îndemn cu toată stăruința și căldura sufletului meu, ca să Vă înrolați cu toții între membrii ei. Veți primi „*Apelul*“ Comitetului Central. Vi se vor face cunoscute statutele și prin organul nostru oficial. Răspundeți cu toții „*prezent*“ glasului de chemare spre muncă apostolică în slujba zidirii împărăției lui Dumnezeu pe pământ, care este „*Dreptate, bucurie sufletească și pace*“, alături de Biserică, împreună cu Biserica, sub ocrotirea și directiva ierarhiei Bisericii. Este slujba Domnului și a sluji Domnului este a împărăti.

Membrii Asociației pot fi și persoanele morale. Așadară și *parohiile și filiile*. Dăm voie și îndemnăm să se înscrie ca membre și să ia parte la aceasta acțiune sfântă Biserica întreagă.

Rog pe iubiții mei Frați, să depună muncă însuflețită întru sprijinirea acțiunii pentru a pătrunde la cunoștința și la conștiința tuturor.

Viața noului an are un nou rost. Să plinim ceace ne cere noul an de lucrare creștinească și atunci cu ajutorul Domnului î-l vom strebate fericiți, cu mulțumirea sufletească a datoriei, împlinite.

Spre aceasta cerșesc dela Atotputernicul Dumnezeu să reverse peste toți binecuvântarea cerească care să Vă însoțească pe cărarea noului an.

Darul Domnului cu voi.

Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus. Amin.

Gherla pe pragul anului 1930.

Nr. 99—1930.

Episcop Iuliu

NUMIRI.

Onoratul *Nechita Fejer*, preot nouhirotonit, este numit administrator local la parohia *Bogata de jos* (D. Vadului).

Din șed. konz. 21 Dec. 1929.

Nr. 6909.

Onoratul *George Costin*, preot nouhirotonit este numit administrator local la parohia *Gaura* (D. Șomcutei).

Din șed. konz. 21 Dec. 1929.

Nr. 6982.

Bibliografie.

A apărut în editura bibliotecii de popularizare „Cărțile Bunului Creștin” broșura „*Tâlcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an*” de Părintele Iuliu Maior, profesor în Blaj, pe care cuprinzând folositoare învățături scoase din evangheliile sărbătorilor, cari pot servi de prețioase izvoare pentru predică — o recomandăm cu toată căldura în atențiunea Veneratului Cler al Eparhiei noastre.

Broșura este tipărită pe 2. pagini format 14,5×11 și se vinde cu 25 Lei, plus porto postal la Librăria Seminarială din Blaj și la Librăria noastră Diecezană din Gherla.

Gherla, la 28 Dec. 1929.

Nr. 6844.

Noul „Strasnic”.

Vestim Veneratului Cler diecezan, că la Librăria Seminarului Teologic și la Librăria Diecezană din Gherla se găsește de vânzare cartea liturgică-corală: *Strasnicul* care cuprinde rândualia sfințelor și dumnezeștilor slujbe din Sfânta și marea *Săptămână a Patimilor*.

Această carte este acuma întâiaoră tipărită cu litere străbune — adică cu litere latine.

Prețul Lei 270+20 porto.

O recomandăm cu toată căldura în atenția fraților preoți, ca să o procure pe seama bisericilor și stranelor cantonale.

Din șed. konz. 7 Ianuar 1930.

Nr.7068.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.**Anul vechiu — Anul nou****— Meditație. —**

Natura î-și îndeplinește în mod infalibil datorințele stabilite din partea Creatorului. Anii urmează atât de repede unul după altul, încât omul, la un moment dat se trezește că e parcursă distanță mai mult ori mai puțin lungă dintre leagăn și mormânt, pe care noi o numim viață. Leagănul și mormântul, extremitățile vieții, sunt legate prin calea vieții. Aceasta cale este atât de variată, încât se poate spune, câți oameni, atâtea căi. Intr'una însă convin toate, că suferința este legată de fiecare. Calea vieții, câteodată ne conduce prin ținuturi plăcute, de altădată prin regiuni pline de neajunsuri, este presărată cu trandafiri, cari î și au și spinii lor.

Distanța parcursă în 365 de zile din aceasta cale, se numește an. Ultimul moment din anul parcurs e stațiunea de oprire, iar primul din cel viitor e cea de plecare. Precum atunci, când ne urcăm pe munte, aproape involuntar ne oprim și privim calea făcută, îndreptându-ne apoi privirea spre vârful muntelui — calea de făcut — astfel și acum, stând pe linia de despărțire a celor doi ani, să ne oprim, aruncând o privire asupra celui trecut, iar alta asupra celui viitor.

Oare ce a fost, ce s'a întâmplat cu noi într'un an pe calea vieții?

Ce s'a întâmplat? Lucru mare și mic, evenimente triste și îmbucurătoare; poate mai mult triste decât îmbucurătoare.

Ce s'a întâmplat? Acea de sigur s'a întâmplat, că pe cale unul sau altul a rămas de noi pe veciu, cauzându-ne prin aceasta pierdere ireparabilă și poate și rană pururea dure-roasă în inima noastră.

În dimineața primei zile din anul

trecut mai mulți am pornit pe calea vieții, decât, câți am ajuns ultima oră din an. Cei ce lipsesc, s'au obosit pe cale, puterile i-au părăsit și au căzut în mormântul rece. La începutul anului, poate, a fost încă întreagă familia; au fost împreună tata, mama și pruncii, împreună au plecat pe cale, fericiți, iubindu-se și plini de speranțe... Ce an frumos se promitea!... Dar s'au înșelat. Zilele fericite au fost foarte puține pentru ei. Pe ceriul senin al fericirii s'au ivit nori aducători de suferințe, căci au rămas cei mai iubiți și folositori ai familiei. La o familie poate chiar câștigătorul pâinei a rămas, el a căzut sub povara vieții și morbului, lăsând sărmana văduvă și orfanii plini de lacrimi, fără susținător, fără apărător. Altă familie a pierdut mama, plină de gingășie, apunând, cași soarele, și ducând în mormânt razele iubirii sale. De aici lipsește credinciosul soț de căsătorie, de acolo bucuria familiei: copilul ingeresc, frații, prietini.

Ce s'a întâmplat? Năcaz, pierdere și nefericiri...

Ce s'a întâmplat? Acea, că foarte mult ne-am înșelat, dorințele nu ni s'au împlinit, nădejdele, ca fumul, s'au risipit. Nu pot crede, că se află între noi și numai unul, căruia în decursul anului toate să-i fi mers după plac; pe care l'ar fi cruțat sinistra soarte și nu ar fi simțit decât numai binecuvântata dreaptă alui Dumnezeu. Mai bine corăspunde realității aceea, că mulți dintre noi suntem călătorul, care înșelat, fără zimbet, obosit, cu picioarele rănite și inima sângerândă a ajuns seara anului vechiu.

Așa văd, că se află între noi și călător de acela, care, săturat cu lupta grea a vieții, ar dori ca anul trecut ăș

fie în viața lui ultimul, seara de azi, cea mai de pe urmă, ca să nu ducă povoara vieții în celalalt an. Cu ce bucurie ar pleca azi capul spre somn, dacă ar ști că nu se va mai trezi.

Dar ce? Suntem călători. Nu e permis să dorim înainte de vreme odihnă; înaintea noastră e calea, avem să mergem pânacând voiește Dumnezeu. Pentru aceea la o parte cu orice desnădăjduire! Luați în mână aceea cârjă de călător, pe umeri crucea vieții și înainte!... Oricât ar fi de grea calea, înainte; orice să ne aștepte pe noi în viitor, numai înainte!... Avem să mergem, căci ne așteaptă misiune de îndeplinit. Să mergem, dar, căci Dumnezeu e cu noi și ne îndeamnă prin cuvintele: „Omule luptă-te și încrezând te încrede”. *Dacă Dumnezeu e cu noi, ce poate fi împotriva noastră?* Dacă Dumnezeu e cu noi, atunci e cu noi darul său, prin care toate sunt cu putință. Este adevărat că e grea calea vieții, însă e puternic ajutorul darului lui Dumnezeu. Este grea calea vieții... — poate povoara păcatelor o face să fie așa? Mergi, ușurează-te! Este grea calea vieții, pentru că te simți slab în lupta împotriva trupului, lumii și diavolului? Ia parte la masa Domnului, nutrește-te cu pâinea vieții și te vei întări. Nu are viața acel morb, care să nu aibă medicină la Isus. Auziți cum ne cheamă: „*Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi*”. În urma urmelor nu morbul, nu suferința e cel mai mare rău. De suferință, noi, eari urmăm pe Isus nu e permis să ne îngrozim, căci adeseaori ea este semnul iubirei lui Dumnezeu. Isus a iubit pe apostoli până în sfârșit, pe cari totuși nu i-a trimis la bucurii, ci la lupta nu la odihnă, ci la muncă și persecuții, ca să câștige merite pentru viața, vecilor.

„*Adu-ți aminte de celea ce va să vină asupra ta*” (Sir. 41, 5).

Acesta e lucrul care îl dorește fiecare muritor, cunoașterea viitorului... Am dori să știm, că ce ne așteaptă în anul viitor. Vom ajunge ultima seară a anului, sau ne vom afla mai de grab mormântul. Implini-se-vor dorințele noastre, ne vom ajunge scopul dorit, pentru care zădarnic am lucrat în trecut? Oare la anul vom fi cu toții la olaltă, sau moartea ne va despărți? — Mii de întrebări se pun, dar cine este acela, care ar ști răspunde la una măcar. Viitorul e acoperit cu un văl intransparent, astfel a rânduit Providința divină, căci, altcum în cale mai multe lucruri ar fi insuportabile pentru noi, dacă le-am ști înainte.

Nu cunoaștem adevărul, însă putem privi cu curaj în față-i. Dumnezeu Tatăl este care dispune asupra noastră. Și tata poate să voiască rău fiilor săi? Oare nu face tot posibilul să depărteze dela fiu orice rău? Se poate însă un tată mai bun, decât Dumnezeu, care nimic nu a cruțat pentru om, ci și pe Fiul Său l-a dat ca să se mântuiască lumea prin Dânsul

Frați, împreună călători! viitorul, ce e drept, nu-l știm, una însă trebuie să știm, că dacă ne vom alipi cu încredere și credință față de Dumnezeuul nostru, în acărui mână maritimioasă se află viitorul nostru, atunci nu ne poate ajunge nici un rău. Sfântul Augustin spunea, că nu s'ar teme nici de iad, dacă și Dumnezeu ar fi acolo cu dânsul. Să nu ne temem deci de viitor, ci cu încredere în Dumnezeu și lumina credinței în mână, liniștiți să plecăm pe calea necunoscută a anului nou...

Ioan Seplecan
paroh în Reteag.

Gânduri de Crăciun

Duioasa și frumoasa sărbătoare a Nașterii Mântuitorului ne amintește întreaga taină cu adânc înțeles a Intrupării Fiului lui Dumnezeu, a Cuvântului vecinic, pentru ridicarea omenirii decăzute, la o viață vrednică de om. Glasurile drăgălașe și emoționante ale copilașilor, cari ne vestesc acelaș fapt, pe care l'au vestit ingerii la Naștere păstorilor din Vișlaim, — ne trezesc din amorțeala obișnuită în alergarea după pâinea de toate zilele. — Ne amintesc, că în acel orășel al Iudeei s'a întâmplat o taină mare; s'a început o epocă nouă, nevisată de nimeni în splendoarea sa. A apărut marele reformator al moravurilor oamenilor, „marele răsturnător“ — ar zice I. Papini — care cu mijloace pașnice a schimbat suprafața morală și materială a pământului. A apărut în Vișlaim acela, care a redat omenirii rătăcite pe căi lăturalnice și încurcate, — idealul uitat de mult; care ne-a dat forțe noi, idealuri și îndemnuri noi, care ne-a fixat scopuri absolut necunoscute până atunci; care cu mână îndurătoare ne-a ridicat din noroiul păcatelor; care vindecă ranele adânci ale sufletelor noastre, rane cauzate de faptul, că am scăpat din vedere, că suntem oameni! Da, suntem oameni, și deci scopul nostru nu poate fi: a mânca, a bea, a dormi, a trage jugul și a se descompune, noi avem drept la fericirea vecinică, și suntem datori să luptăm pentru ajungerea ei.

Falșii filosofi și învățați zimbesc cu milă, ori decâteori văd oameni cari se închină! Și totuș e firea noastră, să ne închinăm cuiva. Și dacă scoatem din suflete pe Hristos, cu cine-l vom putea înlocui? Tot ne vom închina, dar nu lui D-zeu, ci patimilor josnice, plăcerilor păcătoase, mamonei averilor, idolului minții omenești — biată minte omenească supusă atâtor greșeli! — persoanei noastre proprii, și cine știe căror idoli de noi ridicați. E mai demn, mai frumos, — mai bine așa? Și liniștea sufletească, pacea, mângăierea și tăria

noastră se duc; ne cuprinde o sete arzătoare după fericire, pe care nimeni și nimic nu ne-o poate aduce, afară de D-zeu. Sau doar în timpul minunilor tehnice moderne omul e mai fericit, mai pacinic, mai muncitor, mai nobil și mai cinstit, de cât mai înainte! Vai, răspunsul negativ e atât de general, încât îl surprindem pe buzele, în ochii, în neliniștea, în nervozitatea tuturor ființelor — numite oameni! O greșală, dar greșală tragică și fatală e, că am uitat de tot ieslea din Vișlaim, și Crucea depe Golgota e numai un semn vag, puțin grăitor pentru cei mai mulți dintre noi. Ne-am depărtat mult depe calea indicată de Calea, Adevărul și Vieța, și am rătăcit pe drumuri, cari ni-se par frumoase, comode, dar ne depărtează tot mai mult de adevăratul nostru scop, de adevărata noastră chemare. Ne chiamă cu atâta duioșie la Sine, ne smulge din ghiarele peririi și din prăpastia nimicirii, și noi orbii, respingem mâna ce vrea să ne conducă, ne astupăm urechile în fața Glasului de chemare, și închidem strâns ochii, să nu vedem lumina adevărului!

Ce nefericită omenirea, care a uitat de D-zeu și de Isus Hristos! Rătăcește neliniștită, neîmpăcată, căci cărma vieții ei a fost sfărâmată de ceice vreau să smulgă orice credință din sufletele oamenilor, cari dărâmă și nu pot să zidească nimic!

„Veniți la mine!“ — ne chiamă El. Semnalul opoziției l-a dat Irod, căutându-l să-l omoare; de atunci câți n'au imitat pe acest tiran! Și zădarnic: copilașul zimbitor și slăbuț din ieslea din Vișlaim a fost mai tare, a biruit lumea.

În praznicul acesta al bucuriei să ascultăm glasul de chemare alui Isus. Să venim din nou la El, dela care ne-am rătăcit și ne-am depărtat, să ne predăm trupurile și sufletele, iubirea, grijile și nevoile noastre. Numai el ne va mântui!

Prof. Gheorghe Pteancu

„Accademia polyglotta“

La Roma, „maica noastră cea bătrână“, la 4 Noemvrie a. c. în aula „Delle Beatificazioni“ s'a ținut, sub prezidiul Prea Sfântului Părinte Papa Pius XI, cu vestitul fast al Vaticanului, anuală „Accademia polyglotta“, a alumnilor colegiului „De Propaganda Fide“.

În anul acesta Prea Fericitul Părinte, serbându-și jubileul a 50 ani de preoție, festivitatea această omagială a avut o gravitate și cadru excepțional. Măreața sa „Delle Beatificazioni“ este situată deasupra vestibulului basilicii sf. Petru și oferă un foarte larg orizont. De o parte a ei se găsește balconul de unde Papa la ocaziuni solenne binecuvântă poporul adunat în imensa piață a s. Petru, ca să-și manifeste venerațiunea și iubirea ce-o poartă Părintelui suprem. De aici Roma apare în toată splendoarea ei. De cealaltă parte a aulei se află basilica cu cupola frumoasă a lui Michel Angelo, cu gigantul altar „Confessione“ cu mormântul și catedrala sf. lui Petru: Orizontul imens al Adevărului și Fii de a-i tuturor națiunilor sunt chemați aici la Roma pentru a uni și a închiega Adevărul și Viața, contribuind la răspândirea civilizațiunii creștine, sub cărmuirea Vicarului Aceluia care a zis: „Eu sunt calea, Adevărul și Viața“. Acești fii veniți din toată lumea în centrul catolicismului, reprezintă într'un chip admirabil paternitatea universală a Preafericitului Părinte. Și cum să nu o reprezinte, când acești alumi au rostit în nu mai puțin de 30 de limbi, înaintea veneratului Loctitor acelaș Crez religios. Trezeci de limbi diverse vestesc cărmuitorului investit, cuceririle ostașilor lui Hristos-Rege. Graiul a trezeci de neamuri atestă înaintea Capului suprem al adevăratei Biserici, rodnicia semințelor împrăștiate cu dărnicie, viabilitatea cuvintelor divine purtate de misionarii Bisericii catolice cu susținută râvnă, în toată lumea, dela o mare la alta, dela un continent la altul, în mijlocul suferințelor inenarabile, peste greutăți și neajunsuri fără număr, susținuți doar de puterea rugăciunii nici odată întreruptă. Prin acești iluminați trimiși ai Bisericii universale, asemenea luminei matutinale care încetul cu încetul, alungă întunerecul adâncimilor și norii care învălăie înălțimile, invadează șesurile și luminează colinele, gonește bezna speluncilor înspăimântătoare și lămurește piscurile Alpilor, învățătura mântuitoare a unicei catedre legitime, a cucerit întreagă suprafața pământului.

Și azi acești alumi, prin sărbătorirea Preafericitului Părinte, ca trimiși ai neamurilor lor, aduc prinosul de recunoștință datorit Bisericii Maice, Bisericii care în istoria omenirii a scris cele mai strălucitoare capitole. Căci ea a fost „îmblânzitoarea atâtor popoare barbare, purtătoarea făcliei credinții în întunerecul și păragina ținuturilor adăpostitoare de seminții îndobitocite în trândăvie și noaptea neagră a păcatului, ocrotitoare științelor, sprijinitoare artelor, făuritoare universității, plasmuitoarea scenii, răsădnică rodnică a cinurilor monahale, a ordinilor cavaleresti, a instituțiilor milostivirii creștinești, apriga apărătoare veșnic de veghe lângă vistieria adevărului Evangheliei, pentruca nimic din acela să nu se înstrăineze, nimic să nu se altereze, ci după vremi și împrejurări mai tare să lucească, lumea tot mai temeinic să-l cunoască, să-l îndrăgească“.)

Alumnii de azi cari aduc tributul de omagiu Bisericii catolice în persoana Capului ei, sunt aievea ori pe cale de a deveni urmașii înflăcăraților apostoli, ai misionarilor plini de abnegație ai Bisericii, sunt speranța Bisericii, Biserica însăși proiectată în certitudinea viitorului, în ministerul ei, în apostolatul și misiunile ei de mâine.

Sala încăpătoare a Beatificării a fost arhi-plină. Papa se postează pe tronul său având de o parte Colegiul sacru al Cardinalilor și de alta corpul diplomatic de pe lângă sf. Scaun între cari și reprezentantul României, d. Caius Brodicoanu, bărbat înzestrat și cu aleasă cultură, care reprezintă în chip laudabil interesele Bisericii și țării noastre. Domnul Ministru Plenipotențial, sub impresia puternică a celor văzute, a exclamat admirativ, cu altă ocazie: „Ce organizație are Biserica catolică“.

Solemnitatea acestei zile memorabile s'a deschis cu aclamații de salutare întocmai ca pe vremea Romanilor urmate de „Tu es Petrus“ bucată muzicală compusă de talentatul maestru al Colegiului „De Propaganda Fide“ don Nicolao Praglia. Seria cuvântărilor omagiale o deschide printr'o vizuroasă „Praelocutio“, alumnul *Emilian Leményi din dieceza noastră*, care ne face cinste prin această înaltă distincție dar și dificilă misiune ce i s'a încredințat. Se succedară apoi discursuri în aceste idiome: Sanscrit, Malabaric, Ebraic, Chaldaic, Sourath, Siriac, Arab, Japonez, Chinez,

) Dumitru Veda în Cult. creșt. XV. 12 p. 440.

Siamez, Annamitic, Cafru, Grec, Irlandez, German, Danez, Norvegian, Olandez, Englez, African, Polac, Eoem, Jugoslav, Francez, Spaniol, Portughez, Român și Maghiar. În limba românească a vorbit un alumn al diezezei Iașilor, Anton Petz. Mai jos îi reproducem cuvântarea :

Motto: „...legea dreptății au încheiat-o în armonie...” (Înțelep. 18. 9).

„Prin fiecare din concordatele ce le-ați încheiat, Preafericite Părinte, cu diversele state, ați aprins o făclie pentru credința și civilizația popoarelor.

Cu drept cuvânt a scris un ilustru autor: „Indiferența ori persecuțiunile îndreptate contra Bisericii, sunt un delict, cari, chiar dacă nu duc la război sau la acțiuni violente, produc totuși un astfel de disgust în conștiința unui popor, încât acela care guvernează nu va putea să se mențină multă vreme la putere, decât sau schimbând directiva, sau cedând locul unui restaurator, care, înainte de toate, se va îngriji, ca să reabiliteze onoarea credinții strămoșești”.

Voi, Preafericite Părinte, prin minunata programă enunțată în: „Pax Christi în regno Christi”, prin numeroasele concordate încheiate cu atâtea națiuni, v'ați îngrijit, ca un înțelept Păstor, să triumfeze între popoare nu numai credința, ci și liniștea ordinii publice.

Și țara românească după atâtea dovezi de solicitudine ce i-ați arătat în trecut, a văzut în acest an întinzându-se către conducătorii săi, mâna prietenească a Părintelui comun, încheind astfel un tratat de cea mai cordială armonie între Biserică și Stat.

Sunt mulți ani, de când un umil păstor din falnicii noștrii munți, înțelegând că mama țării sale e Roma, iar tată preadreptul împărat Traian, care coloniză Dacia cu coloniști romani, străbătu munți și văi pentru a vedea Roma și pentru a da de urmele monumentului marelui Traian.

Și mergând, mergând, pribeagul drumet a ajuns la urmă până aici... Și sleit de puteri așezându-se la umbra columnei lui Traian pe vatra forului, care dela împărat își trage numele, exclamă: „Sunt în casa tatălui meu! Mi-am ajuns ținta!”

Acest episod e un adevăr istoric, ba mai mult un simbol. Fiu al Romei, acest popor, e timpul să se reîntoarcă la adevărata credință a Romei; și să nu-și caute numai tatăl la umbra lui Traian, ci continuându-și calea, mai făcând câțiva pași să-și caute mama... vechea mamă de pe Vatican”.

Șirul vorbirilor s'a isprăvit cu o „concluzione” în limba italiană ținută de

un fiu al rasei negre, alumn și el, Gladstone Wilson

Partea muzicală a programului a fost compusă din bucățile polifonice ale marilor măestri din veacurile: al VI și al VII-lea și îndeosebi din lucrări de ale celebrului Palestrina. Au fost executate de așa zisa „Schola Cantorum” a Colegiului De Propaganda... Execuția a fost magistrală. Superbă a fost prin coloritul părților și expresiunea ideilor „Exultate Deo”, capodopera insuperabilului măestru Palestrina;

Asistența, pe lângă distinsul Colegiu sacru al Cardinalilor și Corpul Diplomatic, au mai compus o numeroși Arhiepiscopi, Episcopi și Prelați, întreg Colegiul „De Propaganda Fide” și numeroase personalități eclesiastice și laice.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ, Gherla

se află de vânzare

Teologia Dogmatică volumul I. și volumul II. de I. P. S. Sa

Dr. Vasile Suciu.

Prețu: unui volum 250 Lei, plus porto postal, și Teologia Dogmatică Sbețială vol. I. Prețul 300 L plus porto și volumul II. Prețul 360 Lei.

Asortiment bogat de tot felul de rechizite cancelariale necesare pentru Oficiile protopopești și parohiale.

Protocol exhibitor, legat în pânză 280 Lei.

Matricula Botezaților, Cununaților, Morților, legată în pânză 280 Lei.

Protocol pentru Rațiuni 280 Lei.

Protocol pentru Liturgii, predicii carte postală, protocol de ședințe 180 L.

Tot felul de tipărituri — extra-se matriculări, informațiuni periodice, diplome pentru cantori, coale pentru rațiuni, statul activ și pasiv etc. — toate în ediție nouă; hârtie fină, cerneală, penițe, creioane, tamponuri, etc. în preț redus și calitatea cea mai bună.

Furnizăm sigile și stampile pentru Oficii! Toate comenzile se execută prompt și cu reîntoarcerea postei.